

— Doncs bé, es diu que la nostra primera església fou construïda ja fa diversos segles i la van fer bastant petita, ja que tingué d'ésser aviat engrandida (tal com ara la coneixem). El contractista d'obres que la va fer diu que era el Puigdomènec (Mestret) pero no sabem quin.

— L'actual plaça de l'església era en aquell temps un bosquet, i si deduïm per la trobada d'una *tomba* en fer obres a la rectoria (el garatge), devia haver-hi en aquell lloc un cementiri.

— El cementiri vell degué ésser construït força temps més tard. Estava situat on ara és el carrer de l'església. Aquest cementiri va desaparèixer l'any 1936. Alguns capellans o persones importants, seguint pretèrits costums, foren enterrats dintre l'església com ho proven les làpides avui dia amagades pels mosaics. El campanar és fet en diferents èpoques. L'acabament del campanar i la col·locació del rellotge fou l'any 1935.

— Una vegada fou construïda la planta actual i amb el pas dels anys, s'anà emplenant d'altars i retaules, més o menys artístics i valuosos, segons les possibilitats econòmiques i criteris d'aquells anys, alguns dels quals, particularment en matèria d'ornamentació, ens fan avui dia esgarrijar als catòlics postconciliars. I així arribà fins l'any 1936.

— D'ençà d'aquesta data, els testimonis ja són més concrets i fidedignes, la qual cosa em permet esmentar, encara que breument, com era l'església.

— Al darrera de l'Altar Major, més a viat valuós, omplia el presbiteri, d'una banda a l'altra de paret, un artístic retaule barroc, que pel dir de molta gent era de gran valor. Al bell mig i dins d'una capelleta, hi havia la imatge de la patrona, i a dreta i esquerra St. Pere i Sant Pau, respectivament. Al seu damunt una altra capelleta amb la imatge de St. Francesc. Les imatges de St. Pere i St. Pau es sostenien per uns pilars que sobresortien del retaule, amb un sistema molt aconseguit i artístic. L'altura de les imatges era igual a la de l'actual patrona.

— A l'altar del Roser, la imatge del qual és la mateixa actual (fou salvada de la cremada pel Sr. Elies Valls) hi havia unes pintures representatives dels goigs de la Mare de Déu.

— L'altar del Sagrat Cor, Capella Fonda o del Santíssim, que era on s'anava a combregar habitualment, es trobava tancat amb una reixa, com en tants altres llocs d'aquesta contrada.

— Al davant de la porteta d'anar a la sagristia (on hi ha actualment el confessionari de dalt) hi havia un altar dedicat a la Mare de Déu dels Dolors, amb una imatge de la Verge molt venerada, vestida amb roba com era costum en aquells temps, igual com la imatge de la Puríssima, l'altar de la qual es trobava on hi ha el confessionari de baix. D'ací estant es pujava a la trona situada al bell mig de l'església. Enfront de l'esmentat confessionari de baix hi havia una talla del Sant Crist molt valuosa. Vora la porta d'anar al cor hi havia, com fins l'any 1952, la pica baptismal.

— Els altars de Sant Antoni i Sant Sebastià, eren al mateix lloc actual. On hi ha l'altar de la Puríssima hi havia St. Joan i Sant Isidre i en el de Sant Cristòfol el de la Mare de Déu de la Candelera o de la Purificació.

— A tots els altars hi havia llurs cadires amb reclinatoris. Les làmpares eren típiques d'aquells temps.